

ת"פ 23526/03/15 - מדינת ישראל נגד משה ברצ'ו דסלה

בית משפט השלום בנתניה

24 נובמבר 2016

ת"פ 23526-03-15 מדינת ישראל נ' דסלה

מ"ת 23493-03-15
מספר פל"א 101552/2015

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם משה ברצ'ו דסלה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עומרי גיל ומתמחה גב' עינת ברלין

הנאשם וב"כ עו"ד פאדי חמדאן (סנגוריה ציבורית)

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות של אימים ותקיפת שוטר.

מדובר באירוע שהתרחש בחודש מרץ 2015, כאשר במהלך דין ודברים של הנאשם עם שוטר ומתנדב הנאשם חבט בידו על דלת הניידת ולאחר ששוטר הזהיר אותו שיעצר אם ימשיך בהתנהגותו, הוא איים לפגוע בשוטר ונאזק לצורך מעצר. הנאשם התנגד למעצרו, איים שוב לפגוע בשוטר וגם במתנדב בהמשך בתחנה התנגד לאיזוק רגליים באופן בוטה יותר תוך שהוא בועט ברגלו של השוטר וגרם לו לשריטות שטפי דם ונפיחות. לאחר מכן כשהוכנס לתא המעצר השמיע שוב איים ולו מרומז לעבר השוטר.

דומה כי אין צורך להכביר מילים על החומרה שבעבירות אלימות כלפי שוטרים ולמרבה הצער בימינו לא מדובר במחזה

עמוד 1

נדיר בלשון המעטה. יחד עם זאת, במקרה זה לא מדובר באלימות ברף חומרה גבוה וניתן להעלות על הדעת פגיעות קשות יותר מאלה שגרם הנאשם לשוטר.

בנסיבות אלה ובשים לב לפסיקה שלמרבה הצער הינה נפוצה בעבירות אלה, סבורני שיש לקבוע מתחם שתחילתו במאסר על תנאי וסופו בשנת מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, ולצד כל אלה ניתן לשלב רכיבים כספיים.

הסנגור עותר כטעון עיקרי להארכת תקופת המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם ועל כן יש להידרש תחילה לשאלה האם יש מקום בתוך המתחם להטיל על הנאשם מאסר בפועל.

לעניין זה יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו המהווה נטילת אחריות וחסכון בזמן בימ"ש. יחד עם זאת, לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד אף מעבר למשפט שהוליד את המאסר המותנה ואשר כולל גם עבירות אלימות וריצוי מאסרים. משכך סבורני כי לא מדובר במקרה שבו יש למקם את העונש ברף התחתון של המתחם ועל כן אין מקום להארכת תקופת המאסר המותנה.

במצב דברים זה יש מקום להפעיל את המאסר המותנה כאשר התביעה מבקשת להוסיף על כך חודש ומסכימה שכלל המאסר בפועל יהיה על דרך עבודות שרות.

לעניין זה יאמר כי בסופו של דבר הפעלת המאסר המותנה לבדה תביא את עונשו הכולל של הנאשם לעונש מעט גבוה יותר מאשר היה מקום להטיל עליו לולא התנאי היה בתוקף. בנוסף יש לזכור כי מדובר במי שנפגע בחרותו כתוצאה מההליך בכך שהיה עצור כ- 16 ימים, ולאחר מכן פגיעה פחותה יותר בחרות של מעצר בית לילי במשך כ- 10 חודשים. יצוין אף כי במהלך תקופת התנאים המגבילים לא נרשמה לנאשם כל הסתבכות נוספת עם החוק.

בשים לב לכל האמור, סברתי כי ניתן לחפוף את הפעלת המאסר המותנה למאסר בתיק זה כך שסה"כ לא ירצה הנאשם מאסר בפועל מעבר להפעלת המאסר המותנה כאשר ריצוי המאסר בפועל יהיה על דרך עבודות שרות כפי שהסכימה עקרונית התביעה.

לצד זאת יש מקום להטיל על הנאשם מאסר מותנה אשר ירתיע אותו מלשוב ולעבור עבירות מסוג זה, כמו גם פיצוי סימלי כפי שהסכימו הצדדים.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בתיק זה של 3 חודשים כאשר אני מפעיל בחופף לכך את 4 חודשי המאסר המותנה שהוטלו על הנאשם בת.פ. 14791-06-09, סה"כ ירצה הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שרות. לבקשת הנאשם עבודות השרות יחלו ביום 5.3.17 כאשר על הנאשם להתייבב

במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס מרכז (רמלה), באותו מועד עד השעה 8:00.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות או עבירה שעניינה הפרעה לשוטר או התנגדות למעצר.

ג. פיצויים למתלונן ע"ת/1, בסך של 500 ₪, וזאת באמצעות הפקדון בסך של 1,000 ₪ שהופקד בתיק מ"ת 23493-03-15, יתרת הפקדון תוחזר לנאשם בכפוף לעיקול. המזכירות תעביר את הפקדון למתלונן בהתאם לטופס עם פרטיו שתעביר התביעה למזכירות עד 27.11.16.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ג חשוון תשע"ז, 24/11/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז , שופט

הוקלדעלידייסמיןאבוטבול